

OPEN EYES ECONOMY
ON TOUR

małopolska
**open
eyes**
economy HUB

konferencja

**FIRMA-IDEA: Aktywa
niematerialne: zidentyfikuj,
zmiierz, wyceń. O korzystaniu,
które nie jest wykorzystywaniem**

24 września 2019

Giełda Papierów Wartościowych, Warszawa

Program

Prowadzący konferencję: Ewa Matyszewska, Brand Manager BDO i Jakub Wojnarowski, Dyrektor zarządzający ACCA Polska i Kraje Bałtyckie

9.15	<i>Rejestracja i powitalna kawa</i>
Aktywa niematerialne w rozwoju FIRMY-IDEI	
10.00-10.10	Otwarcie i powitanie gości
10.10-10.35	Wykład Zasoby niematerialne w firmie – ludzie, innowacje, nauka – dr Bartłomiej Biga, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie
10.35-11.20	Panel dyskusyjny Prawnik w tajemniczym świecie aktywów niematerialnych: Agata Kowalska , Partner zarządzający w Chabasiewicz, Kowalska i Partnerzy, Rafał Olesiński , Partner zarządzający w Olesiński & Wspólnicy, Magdalena Ostasz , Członek Zarządu Krakowskiego Centrum Innowacyjnych Technologii INNOAGH Sp. z o.o. Moderator: dr Bartłomiej Biga , Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie
11.20-11.40	Wykład Praktyka wyceny zasobów niematerialnych – dr Teresa Cebrowska, Wiceprezes Stowarzyszenia Księgowych w Polsce
11.40-12.35	Panel dyskusyjny Jak uchwycić nieuchwytnę? Wycena zasobów niematerialnych firm: dr André Helin , Prezes BDO, Olga Petelczyc , Pełnomocnik Zarządu IIA Polska ds. CSR, Joanna Simonowicz , Innova Capital, Konrad Szczypczyk , ConSolid S.C. Moderator: Ewa Sowińska , Partner ESO Audit, członek Rady Programowej OEES
12.35-13.00	<i>Przerwa kawowa</i>
Ludzie, zebry, archipelagi	
13.00-13.05	Innowacyjna Małopolska – film
13.05-13.20	Inspiracja Indeks spółek odpowiedzialnych społecznie – Tomasz Wiśniewski, Wicedyrektor Działu Rozwoju Produktów Informacyjnych i Indeksów GPW
13.20-13.55	Potyczka Wyceniać, mierzyć – ale po co? – Tomasz Konieczny, PwC Polska vs dr Mirosław Kachniewski, Prezes Zarządu Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych
13.55-14.10	Inspiracja Projektowanie wnętrza – sztuka w codzienności. Budowanie FIRMY-IDEI – Agnieszka Goryjewska, Pracownia Architektury Wnętrza Goryjewska Górnisiewicz/Onion Lamps
14.10-15.35	Panel dyskusyjny Niemierzalne-kapitałne. O ludziach i wartościach w erze cyfrowej: Jarosław Chudziak , OCKHAM, Anna Grosiak , Partner zarządzający Innovation Squad, Monika Kawecka , BOSSA NOVA EVENTS, Jacek Siwiński , Prezes VELUX Polska, Paweł Tyszer , Dyrektor Centrum Edukacji PIBR w latach 2016-2019, dr hab. Olaf Żylicz , prof. Uniwersytetu SWPS Moderator: dr Alek Tarkowski , Prezes Fundacji Centrum Cyfrowe
15.35-15.55	Podsumowanie – prof. dr hab. Jerzy Hausner, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Przewodniczący Rady Programowej OEES
15.55-16.00	Zamknięcie konferencji
16.00-17.30	<i>Lunch i networking</i>

Słowo wstępu

Człowiek w centrum rozważań. Aktywa niematerialne jako czynnik wyróżniający firmy

Aktywa niematerialne to te, które wiążą się bezpośrednio z pracownikami firmy i ich wiedzą, intelektem, wyobraźnią oraz kreatywnością. Odpowiadają za 90% wartości największych przedsiębiorstw. Pozwalają im wykorzystywać swoje zasoby lepiej niż konkurencja.

Przyczyniają się także do produktywności, a co za tym idzie — określają zdolności adaptacyjne i rozwojowe. Lester Thurow opisuje to obrazowo: *Jedyny istotny majątek firmy wraca każdego wieczora do domu, niezależnie podejmuje decyzje co do tego, gdzie jego kwalifikacje będą wykorzystywane, kontroluje wysiłek, jaki włoży albo nie w działalność firmy i nie może być posiadany na własność.* Choć aktywa niematerialne są tak ważne dla prosperowania przedsiębiorstw, stale mamy ogromny problem z ich identyfikowaniem, pomiarem i wyceną. Nie potrafimy też w pełni wykorzystywać szans, jakie stwarzają. Największym błędem jest próba bezrefleksyjnego przenoszenia sposobów zarządzania zasobami materialnymi na te niematerialne. W przypadku tych drugich skuteczniejsze są bowiem zupełnie inne modele biznesowe. Przedsiębiorcy muszą też pogodzić się z tym, że nie da się ich w pełni kontrolować. Mimo to możliwe jest oparcie na nich swojej przewagi konkurencyjnej. Nie można też zapominać, że to człowiek jest podstawowym „nośnikiem” tytułowych aktywów, więc to on musi być w centrum tych rozważań.

Konferencję **Aktywa niematerialne: zidentyfikuj, zmierz, wycen. O korzyściach, które nie jest wykorzystywaniem**

podzieliliśmy zasadniczo na dwie sesje: *Aktywa niematerialne w rozwoju FIRMY-IDEI i Ludzie, zebry, archipelagi.* Porozmawiamy o tym, jak prowadzić godne podziwu, wzbudzające zaufanie, odpowiedzialne i społecznie zaangażowane firmy, które mają ambicje, by zmieniać świat, uczciwie i świadomie wytwarzając prawdziwe wartości. Będziemy także rozważać możliwości rozwoju firm w odniesieniu do nawiązywania dobrych relacji pomiędzy pracownikami a pracodawcami, współpracy różnych sektorów gospodarki oraz relacji klient–pracownik. Pomogą nam w tym ekonomiści, przedsiębiorcy, praktycy biznesu oraz przedstawiciele nauki i organizacji pozarządowych. Naszym celem jest zaprezentowanie i wdrażanie innowacyjnego podejścia do aktywów niematerialnych. Zaproponujemy nowatorskie spojrzenie na działania z zakresu zrównoważonego rozwoju w firmie, wpływu biznesu na otoczenie, zarządzania własnością intelektualną, pokażemy dobre praktyki i ciekawe rozwiązania. Interesuje nas przede wszystkim człowiek i to właśnie jego perspektywa będzie dla nas kluczowa.

prof. dr hab. Jerzy Hausner
Przewodniczący Rady Programowej OEES

Jak uchwycić nieuchwytnę? Wycena zasobów niematerialnych firm

To tytuł panelu, który będę miała przyjemność poprowadzić. To także pytanie, na które – wraz z wieloma osobami zaangażowanymi w realizację i szerzenie idei Open Eyes Economy – szukamy odpowiedzi nie tylko podczas kolejnych spotkań i konferencji, ale także na co dzień, w pracy zawodowej, którą wykonujemy.

Jestem biegłą rewidentką z wieloletnim i różnorodnym doświadczeniem. Pracuję z zarządami firm, dyrektorami finansowymi – głównie z osobami zwracającymi uwagę przede wszystkim na to, co polichalne. Coraz częściej jednak również i te osoby zdają się odwoływać do sentencji Alberta Einsteina, która jest mi bardzo bliska: „Czasem jest tak, że to, co się liczy, nie da się policzyć, a to, co daje się policzyć – nie liczy się”.

Pomnażanie zysku jest ważne. Długo jeszcze pozostanie zasadniczą częścią biznesowego świata. W swoim zawodzie mam do czynienia głównie z twardymi danymi, liczbami, finansami. W biznesie podejmowane są coraz to nowe próby wyceny tego, co niematerialne. Firmy stosują istniejące, choć na razie niedoskonałe, metody przekładania wartości niematerialnych na liczby. Coraz powszechniejszą praktyką jest stawianie podwykonawcom i innym parterom biznesowym wymogów związanych z udokumentowaniem działań z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu. To dobry kierunek, a my – jako biegli rewidenci – powinniśmy być adwokatami tych dobrych zmian.

Pytana o aktywa niematerialne firmy zawsze jako pierwsze wymieniam ludzi i ogromną wartość, którą wnoszą dzięki swojej niezwykle różnorodności. Dzieje się

tak jednak tylko wtedy, gdy ta różnorodność zostanie odpowiednio „zagospodarowana”. Firmy, w których funkcjonują zdwersyfikowane zespoły i które prowadzą świadomą, przemyślaną politykę w zakresie rozwoju pracowników i ich doceniania (nie tylko wynagradzania), szybciej się rozwijają, działają sprawniej, generują lepsze wyniki finansowe. Ludzie posiadają także trudne do wyceny sieci kontaktów. Badania opublikowane przez „Harvard Business Review” wskazują, że menedżerowie, którzy potrafili zbudować bardziej zróżnicowane – pod względem płci, narodowości, wykształcenia, doświadczenia itp. – sieci kontaktów, mogli pochwalić się np. zdobyciem korzystniejszego finansowania, większą innowacyjnością projektów, a także większą wartością biznesu. Jak więc uchwycić nieuchwytnę? Jak wycenić zasoby niematerialne? Jestem niezwykle ciekawa spojrzenia na te kwestie tak uczestników panelu, jak i konferencyjnej publiczności.

Ewa Sowińska, Partner ESO Audit, członek Rady Programowej OEES

Dziś pracownik jest jak kot. Wczoraj był psem

Podstawą działania każdej firmy – kiedyś i dziś – są ludzie, ich wiedza, umiejętności, doświadczenie. To żadna nowość. Jednak na przestrzeni lat zmieniło się podejście do pracy i do zatrudnienia.

Po pierwszym kryzysie finansowym w latach 20. XIX wieku dominowała teoria psa, jeśli chodzi o zatrudnienie. Pracownik miał być pracowity i lojalny, a pracodawca zapewniał mu bezpieczeństwo. Wówczas w jednym przedsiębiorstwie spędzało się 20–30 lat, a czasem jego wybór był jedyną decyzją zawodową w życiu. Dziś próżno szukać takich postaw. Pracownik jest jak kot: jestem tu tak długo, jak mam na to ochotę i jak mi się to podoba. Lojalność polega na tym, że strony się wzajemnie akceptują.

I to nie koniec zmian. Całkowitej modyfikacji uległ również sposób nauki i korzystania z wiedzy przed podjęciem pracy. Kiedyś pracownik, który uzyskał wykształcenie (techniczne, akademickie), mógł z niego korzystać przez bardzo długi czas. Podejmując pracę, uczył się procedur obowiązujących w firmie, a z czasem nabywał również wiedzy praktycznej. Dziś sytuacja wygląda inaczej. Z jednej strony następuje szybka dekapitalizacja posiadanej wiedzy. Z drugiej strony to pracodawca musi wziąć na siebie obowiązek doskonalenia zawodowego zatrudnianych osób. I tym samym dochodzimy do aspektu wyceny tego, co nieuchwytnę. Pracodawca musi mieć większą umiejętność rozpoznawania unikalnych cech pracowników, takich jak: przedsiębiorczość, budowanie relacji społecznych i adaptacja. To powoduje, że następuje redefinicja relacji pracodawca–pracownik. Znikają granice między pracą

a życiem prywatnym. Przykład? Dziś wiele osób pracuje z domu. W trakcie pracy możesz być na zakupach, jeśli nie fizycznie, to przez internet. To proces, który dopiero się rozpoczyna. W jednych firmach jest bardziej rozwinięty, w innych mniej. Co się z nim łączy? Na pewno nasuwa się kilka pytań:

– Jak połączyć życie z karierą (zachowanie work-life balance)?

– Czy pracownicy w ogóle muszą być w biurze, skoro już dziś część pracy wykonują z domu?

– Jak dalsza ewolucja w tym zakresie wpłynie na życie zawodowe i prywatne? W relacji pracodawca–pracownik nieuchwytnę jest wzajemne zrozumienie. To fundament kreatywności i zadowolenia z pracy. Aby móc wyciągnąć właściwe wnioski, trzeba rozróżnić, czym jest kariera, a czym jest praca. Ta pierwsza to: ambicja, rozwój i wyrzeczenia. Praca z kolei to zarobek. Wybierając karierę, zanika granica między pracą a domem, zwłaszcza przy zawodach wykorzystujących wiedzę. Pracownicy chcą się kształcić, realizować swoje ambicje, a wszystko przy dużej dozie zaangażowania. W takiej sytuacji pracodawcy nie mogą myśleć szablonowo, jeśli chcą mieć pracowników zmotywowanych i stale się uczących. Tylko taka relacja pracodawca–pracownik zagwarantuje sukces i satysfakcję obu stronom.

dr André Helin, Prezes BDO

Wartości niematerialne – kapitalne – na pewno mierzalne

Razem i konsekwentnie, nasza droga do innowacji

W obecnych czasach bardzo dużo mówi się o innowacjach. Ale jeśli zapytamy, czym jest innowacja, okaże się, że jednoznacznej odpowiedzi... nie ma. *The Global Competitiveness Report* Światowego Forum Ekonomicznego z października 2018 r. ma nam pomóc w zrozumieniu tego zagadnienia. Pokazuje też, że na świecie istnieje tylko kilka znaczących ośrodków innowacji, wśród których są największe potęgi gospodarcze: Niemcy, Stany Zjednoczone i Szwajcaria. Polska zajmuje 37. pozycję na 140.

W raporcie tym miara konkurencyjności i innowacyjności gospodarek opiera się na 12 filarach, dwa z nich dotyczą rozwoju umiejętności ludzi i ich edukacji. Polska ulokowała się na 32. pozycji pod względem wykształcenia. W liczbie lat nauki plasujemy się na 15. miejscu, ale jeśli chodzi o umiejętności samych absolwentów, to dopiero na 106.

Z uwagi na zdolność do innowacji poprzez umiejętność współpracowania Polaków nasz kraj znalazł się na 116. miejscu, zaś po kątem różnorodności na 134. – praktycznie zamykamy światowy peleton. Uczymy się latami, ale nie potrafimy tego przekuć na praktykowanie innowacyjności.

Czy możemy mieć wpływ na zmianę tego stanu rzeczy, szczególnie w obszarach, które według raportu są dla nas problematyczne?

Pociąg do innowacji

W 2017 r. dzięki OEE on Tour spotkaliśmy się w Gdańsku. Tam zaszczytowo w nas wjechała Open Eyes Economy. Nieodwracalnie. Ewa Sowińska (ESO Audit) nie musiała nikogo zbyt długo przekonywać. Zaufanie i otwartość – to cechy, które nas połączyły przy organizacji wielu wydarzeń na styku biznes-edukacja już w 2009 r. Z Dorotą Sobieniecką z Gdańskiego Klubu Biznesu wsiadaliśmy do jednego pociągu. W przeźroczystości i w rzeczywistości. Kolejnym przystankiem była Bydgoszcz, gdzie dołączyła do nas Anna Grosiak (Siemens) i potem kolejni Alain Heurreux (The EGG Brussels) w Krakowie, Janaki Weiden (Saint-Gobain Paris) i profesor Leif Edvinsson (The New Club of Paris) w Brukseli. Tak powstał Innovation Squad (IS). Drużyna, która myśli o innowacjach społecznych bliskich ludziom. Naszą misją jest łączenie kapitału intelektualnego wielu ludzi w centrum swoich działań stawiających dobro człowieka i jego ekosystemu. Wymyślamy i działamy wspólnie.

Safari talentów / Współpracą zmienimy świat. Jak zmierzyć tę zmianę?

W lutym 2019 r. z IS powstał spin-off naszych marzeń. To Innovation Hub for Humanities – marka zbudowana dla programu MBA Politechniki Gdańskiej. Naszym dziełem był program Barcelona Safari, inspiracyjna wizyta studyjna w świecie przemysłów kreatywnych. IS zbudował wartość kapitalną niematerialną, ale czy niemierzalną? Miarą z pewnością są talenty studentów, ich potencjał do tej pory był niewykorzystany. Miarą są ich przedsięwzięcia realizowane pod parasolem IS czy też nabyte umiejętności, takie jak współpraca, analityczne myślenie i budowanie zaufania. Miarą są rozwijane kompetencje w budowaniu konkurencyjności i innowacyjności firm w Polsce, których nam brakuje według wspomnianego wcześniej raportu WEF. Miarą są zdolności planowania strategicznego w dobie szybkiej zmienności warunków. Miarą nade wszystko jest spojrzenie na organizację i poza jej granice, uwrażliwienie na drugiego człowieka.

Czas konsekwentnego działania

Nie brakuje nam pomysłów. Brakuje nam natomiast determinacji, gotowości do po-

dejowania ryzyka, mądrego inwestowania w talenty – po prostu konsekwentnego działania. To nie czas na wychodzenie ze strefy osobistego komfortu, jesteśmy w czasach przeskakiwania przez fosy. Musimy wymagać od siebie więcej. Aby sprostać wyzwaniom tych czasów, nie możemy jak wielki filozof Kartezjusz zamknąć naszego życia w „jaskini snów” i działać w samotności. Musimy budować archipelagi relacji. Ale o tym już w Gdańsku na OEE on Tour 8 października 2019 r. Zapraszamy!

dr Barbara Stepnowska, dyrektor MBA Politechniki Gdańskiej

Ewa Sowińska, partner ESO Audit, członek Rady Programowej OEEs

Anna Grosiak, partner zarządzający Innovation Squad

Niedoceniane – przeceniane zasoby niematerialne przedsiębiorstw

Zasoby niematerialne – w dużej mierze pozabilansowe – stanowią dziś nawet 90% wyceny przedsiębiorstw. Mimo to obowiązujące standardy rachunkowości, tradycyjne podejście do ekonomii czy klasyczne spojrzenie na prawo własności intelektualnej mają z tym obszarem ogromne kłopoty.

Niedoceniane zasoby niematerialne

Pierwszy z tych problemów, skutkujący umniejszaniem roli aktywów niematerialnych, to traktowanie omawianej kategorii w sprawozdaniach prawie wyłącznie w kategoriach podatkowych. Warto wspomnieć, że jeszcze do niedawna żaden ze standardów nie wymagał uznania aktywów niematerialnych jako pozycji oddzielnej w stosunku do goodwillu (różnicy pomiędzy ceną nabycia a wartością księgową przedsiębiorstwa). Dziś IFRS3 (International Financial Reporting Standard) nakazuje, aby goodwill, będący rezultatem

akwizycji i reprezentujący zestaw czynników niematerialnych przejmowanego przedsiębiorstwa, był alokowany na te czynniki i ujawniony w bilansie. Problemem jednak pozostaje ta część aktywów niematerialnych, która stanowi o wartości i sile rozwojowej firmy, ale nie była przedmiotem wspomnianych przekształceń, a jej kluczowe elementy są irrelevantne z podatkowego punktu widzenia. Zasadniczo bowiem samodzielnie wygenerowana marka, standardy relacji z klientami czy wybitne przywództwo, choć w znacznym stopniu przesądzają o sukcesie, nie są istotne dla księgowości.

Przeceniane zasoby niematerialne

Nieuchwytność zasobów niematerialnych skłania do przypisywania nadmiernej wartości tym ich częściom, które mieszczą się w standardowym bilansie przedsiębiorstwa. Jest to szczególnie widoczne w obszarze własności intelektualnej, która może być przedmiotem ochrony prawa autorskiego lub prawa własności przemysłowej. W efekcie w zarządzaniu zasobami niematerialnymi przedsiębiorstw wykorzystuje się w zbyt dużym zakresie narzędzia bazujące na monopolach. To zaś ogranicza możliwość stosowania alternatywnych modeli biznesowych tworzonych w oparciu o szerokie warunkowe udostępnianie, mimo że takie podejście znakomicie sprawdza się chociażby w gospodarce cyfrowej.

Niedoceniane – przeceniane

Zatem z punktu widzenia sprawozdawczości dla akcjonariatu i innych form rozproszonej własności często doceniana – a nawet przeceniana – jest sformalizowana własność dóbr niematerialnych, zaś niedoceniana – a nawet pomijana – pozostała. Kłopot z identyfikacją znacznej części zasobów niematerialnych jest szczególnie dotkliwy dla inwestorów.

Na koniec warto zauważyć, że nadużywanie patentów powoduje szereg problemów dla całej gospodarki. Co więcej, krytyka systemu patentowego nie jest niczym nowym. The Economist już w wydaniu z 26 lipca 1851 r. pisał, że patenty skłaniają do oszustw, pobudzają do poszukiwania sztuczek, które pozwalają opodatkować społeczeństwo, prowadzą do dyskusji i sporów między wynalzcami, wywołują niekończące się procesy i przyznają nagrody niewłaściwym osobom.

Wskazuj się chociażby na fakt, że dopóki silnik parowy był chroniony patentem, w Wielkiej Brytanii ich moc zwiększała się o ok. 750 koni mechanicznych rocznie, zaś przez 30 lat po wygaśnięciu patentu o ok. 4000 koni mechanicznych rocznie. Było to wynikiem niemożliwości zastosowania udoskonaleń w okresie obowiązywania ochrony prawnej tego wynalazku. Ruch intelektualny Open Eyes Economy nie dąży jednak do odgórnego zmiany systemu patentowego. Za skuteczniejszą drogę uważa zmiany oddolne – będące rezultatem suwerennie podejmowanych przez przedsiębiorstwa decyzji. Wiele wskazuje, że jest to niedaleka przyszłość.

dr Bartłomiej Biga
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Czym jest OEES?

Open Eyes Economy Summit to tygiel nowych idei – rodzaj wspólczesnej agory gromadzącej znanych przedsiębiorców i społecznych aktywistów, naukowców i studentów, dziennikarzy i artystów.

Jego niezwykła atmosfera wynika z różnorodności, otwartości i zaangażowania ludzi, którzy go tworzą. To wyjątkowa okazja, by zetknąć się z najważniejszymi i najgorętszymi trendami we współczesnej myśli społecznej i ekonomicznej oraz spotkać inspirujących ludzi ze świata biznesu, nauki i polityki – posłuchać ich na żywo, porozmawiać, nawiązać ciekawe kontakty. Podczas Open Eyes Economy Summit rozmawiamy o nowym modelu ekonomicznym, który może być receptą na kryzysy gnębiące współczesne społeczeństwa. Poruszamy tematy takie jak: odpowiedzialność społeczna, przyszłość wolnego rynku, demokracja czy ekologia. Dyskutujemy o przemyślanym projektowaniu przyszłości społecznej i ekonomicznej.

Jesień to czas plonów – także dla nas. Odbywający się w listopadzie Open Eyes Economy Summit to za każdym razem kulminacja całorocznej pracy intelektualnej i organizacyjnej. Już dziś zapraszamy w podróż do przyszłości. Innymi słowy – zapraszamy do rozmowy. Lubimy słuchać i chcemy mówić, szukamy inspiracji i pragniemy inspirować. Promujemy wartości i jesteśmy otwarci na tych, dla których one również mają nadrzędne znaczenie. Do zobaczenia na kolejnym OEES!

Open Eyes Economy Summit
Międzynarodowy Kongres
Ekonomii Wartości
ICE Kraków, 19–20 XI 2019

OEE on Tour 2019

Open Eyes Economy mówi o swoich ideach nie tylko podczas międzynarodowego szczytu w Krakowie. Jesteśmy wszędzie: w Polsce i za granicą. W małych i dużych miastach. W drodze przez cały rok. Tematyka tych spotkań jest zróżnicowana, ale zawsze zgodna z założeniami Open Eyes Economy.

Konferencja Aktywa niematerialne: zidentyfikuj, zmierz, wyceń. O korzystaniu, które nie jest wykorzystywaniem

24 września 2019, Warszawa, Giełda Papierów Wartościowych

II Forum Gospodarcze Gorzowski Archipelag Rozwoju: kompetencje przyszłości

26 września 2019, Gorzów Wielkopolski, Aula Akademii im. Jakuba z Paradyża

Kongres Economy of a Water City

3–4 października 2019, Wrocław, Centrum Kongresowe

Konferencja Relacje – nowy fundament rozwoju

8 października 2019, Gdańsk, AMBEREXPO

Konferencja WIEŚ – MIASTO. Relacje zrównoważonego rozwoju

9 października 2019, Olsztyn, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

Konferencja Świat (bez) pracy

18 października 2019, Warszawa

Seminarium Commons and commoning in the contemporary economy

4 listopada 2019, Wiedeń

Małopolska Open Eyes Economy Hub – promocja zagraniczna małopolskich FIRM-IDEI

Projekt jest skierowany do małych i średnich przedsiębiorstw z Małopolski działających w branży kreatywnej i przemyśle czasu wolnego, a także sektorze technologii informacyjnych i komunikacyjnych. To dla nich okazja do rozszerzenia działalności na skalę międzynarodową. Opiera się na koncepcji FIRMY-IDEI sformułowanej w ramach ruchu Open Eyes Economy. Działania zostały rozpisane na lata 2019–2022.

Cel przedsięwzięcia zostanie osiągnięty poprzez udział w zagranicznych misjach gospodarczych oraz targach międzynarodowych. Zwiększy to rozpoznawalność Małopolski jako regionu rozwijającego się w oparciu o najnowsze rozwiązania ekonomiczne. Tereny te charakteryzują się szczególnie innowacyjnością firm ze wspomnianych kategorii, może to zostać wzmocnione dzięki współpracy nauki i biznesu.

Planowane działania

- 9 misji gospodarczych w Holandii, Austrii i Słowenii poprzedzone warsztatami dla 72 firm
- wyjazd 24 firm na 3 edycje targów międzynarodowych w Hiszpanii, Holandii i Polsce wraz z wcześniejszym przygotowaniem

- 12 konferencji w wybranych miastach Polski o współpracy nauki z biznesem oraz najbardziej innowacyjnych praktykach w Małopolsce
- kampania informacyjno-promocyjna dot. potencjału gospodarczego Małopolski

Małopolska Open Eyes Economy Hub to nie tylko rozwój i poszerzenie działalności MŚP. Projekt zakłada też wzmocnienie wizerunku regionu jako nowoczesnego województwa. Podkreśla, że w Krakowie, Tarnowie czy Nowym Sączu rozwijają się firmy odpowiedzialne, myślące przyszłościowo. Takie, które tworzą produkty rozwiązujące konkretne problemy społeczne oraz budują trwałe relacje.

Więcej na www.oees.pl/hub

Punkty widzenia

Praktyka wyceny zasobów niematerialnych

dr Teresa Cebrowska, Wiceprezes Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, biegły rewident

Frapujący temat konferencji: „Aktywa niematerialne: zidentyfikuj, zmierz, wyceń. O korzystaniu, które nie jest wykorzystywaniem” nie może zostać niezauważony przez środowisko księgowych, szczególnie tych, którzy podpisują się pod sprawozdaniami finansowymi firm. To oni jako pierwsi widzą w nich niedostatki informacji o wartości aktywów. Księgowi już dawno przestali być buchalterami, rejestratorami tego, co się już zdarzyło (i najczęściej już się nie odstanie). Stali się analitykami, prognostykami przyszłości, w tym w zakresie oceny zdolności firmy do rozwoju nie tylko przez pryzmat jej finansów, ale także pozycji, innowacyjności (lepiej racjonalności) i społecznej odpowiedzialności. Są postrzegani jako zaufani doradcy biznesu. Napotykają wielkie trudności z identyfikacją i wyceną aktywów firmy, mają pełną świadomość, że prezentowana w bilansie ich wartość najczęściej nie oddaje stanu faktycznego. Z jednej strony brakuje w niej fundamentalnych zasobów, które decydują o wartości firmy – załogi i jej relacji z otoczeniem, z drugiej częstokroć dodawane są do niej (bo wyrażone za pomocą tego samego miernika – pieniądza) absolutnie różne wielkości – wartości w cenach historycznych i bieżących (wartość godziwa). Jaka jest zatem trafność takiej wyceny? Identyfikacja aktywów (w tym niematerialnych) wynika z przyjętych definicji, różnych zależności od tego, czy rachunkowość oparta jest na regułach oraz przepisach wynikających z ustawy o rachunkowości, czy na zasadach zawartych w MSSF. Mimo sporych różnic obie koncepcje mają jedną cechę wspólną – uznane za aktywa może być jedynie to, co jest mierzalne, więcej – mające wiarygodną wycenę, której metody są różne. Co zatem jest lepszym rozwiązaniem: szukanie szczególnych narzędzi i metod, by dokonać wyceny zasobów niematerialnych i wprowadzić je do bilansu, czy jedynie opisywać w sprawozdaniu o działalności (raportowanie niefinansowe), czy traktując jako kluczowe zasoby kapitałowe (kapitał ludzki, kapitał społeczny i relacyjny, kapitał intelektualny), prezentować je w raporcie zintegrowanym? Praktyka jest różna, problemów wiele. Jako SKwP włączamy się w dyskusję, bo jej tematyka nie jest nam obojętna, służy lepszemu zrozumieniu tego, czego się od nas oczekuje oraz wyjaśnieniu, dlaczego choć bardzo byśmy chcieli, dopóki nie mamy dobrych narzędzi i metod, nie uwidacznimy w bilansie większości aktywów niematerialnych.

Widzę człowieka

Anna Grosiak, partner zarządzający Innovation Squad

Ludzie to największy zasób firmy, wiemy to od lat. W XXI w. inwestujemy jednak więcej uwagi, czasu i środków w technologię. Rozwiązania takie jak IoT, AI, big data, machine learning będą nadal ewoluowały w szybkim tempie, a wraz z nimi rośnie ryzyko, że rola człowieka bez odpowiednich kompetencji może maleć, więc wszyscy będą musieli dostosowywać swoje umiejętności przez całe życie zawodowe. Z jednej strony obserwacje działań firm na rynkach rozwiniętych pokazują, że rozwój technologii i era informacji spowodowały, że więcej przedsiębiorstw konkuruje o wiedzę i talenty swoich pracowników. Z drugiej w publikacjach, tematach konferencji czy też w naszych rozwijających się organizacjach częściej pojawia się jednak hasło „machine learning” niż „human

learning”, a szybko zmieniające się otoczenie, niepewna przyszłość i wymagający rynek pracy wymuszają efektywne pozyskiwanie zdolnych osób oraz nowy sposób zdobywania kompetencji. Nasi pracownicy, współpracownicy i my sami musimy uczyć się przez całe życie. Dodatkowo użyteczność każdego zestawu umiejętności maleje, dlatego konieczne będzie, aby ciągle inwestować w zdobywanie nowych kwalifikacji.

Firmy mierzą się z wyzwaniem utrzymania przewagi konkurencyjnej. Wymaga to ciągłego rozwoju technologii i pracowników po to, aby byli oni na bieżąco z szybko zmieniającym się światem oraz aby chcieli pozostać w miejscu, które pozwala na realizowanie różnorodnych doświadczeń zawodowych i podejmowanie własnych inicjatyw w celu kształtowania własnych ścieżek kariery. Część rynku będzie musiała zmienić sposób zarówno motywowania, jak i dokształcania zatrudnianych osób. Organizacje muszą jak najszybciej dostosować swoje struktury i kulturę zarządzania, honorować uczenie się przez całe życie i celebrować kreatywność.

Pomimo wiedzy, że długoterminowa przewaga tkwi w ludziach, większość firm nie myśli o tym, jak wzmocnić ich przywiązanie oraz zwiększać wiedzę. Odpowiedzialność za naukę i rozwój powierzmy liderom, którzy dzięki obeznaniu z zasobami ludzkimi wspierają swoich pracowników w zdobywaniu kompetencji, a ich zachowania prowadzą do widocznej poprawy wyników osiąganych przez nasze firmy.

Potrzebujemy przywódców dostrzegających potrzeby człowieka. Rozumiejących go, bo jest najważniejszym aktywem firm, z czasem zwiększa wartość organizacji. Kluczowa jest świadomość, jak kosztowna jest jego utrata.

Ludzka wartość leży w tym, czym była ona zawsze, czyli w ciągłym uczeniu się, doświadczeniu, ćwiczeniu umiejętności i zdolności, które świadczą o człowieku i organizacji, do której należy. Danie pracownikom autentycznych możliwości rozwoju i doświadczenia musi być wpisane w strategię firmy.

Rozwój zasobów

Rafał Olesiński, Partner zarządzający w Olesiński & Wspólnicy

Zapraszam do wymiany inspiracji i przemyśleń w dyskusji o aktywach niematerialnych. Zdecydowanie wolę określenie „zasoby”, zwłaszcza w kontekście ludzi i zespołów. Właściwa ich identyfikacja pozwala na zrozumienie i być może zmierzenie ich wartości. Jest to przy okazji obraz wyzwań, przed którymi stają twórcy i liderzy współczesnych organizacji. To, jak ważny jest tzw. czynnik ludzki (kolejne niezbyt trafne określenie), nie jest już kwestionowane, choć niektórym sporo zajęło przyjęcie tego do wiadomości. Wszyscy czujemy, czym jest to coś, trudniej jednak to zdefiniować i określić miarodajne kryteria oceny, a tym bardziej wyceny aktywów niematerialnych, skądinąd nazywanych często niemierzalnymi.

Zacznijmy od wpływu na wartość poszczególnych elementów, poszukajmy mierzalnych kryteriów oceny, a wówczas łatwiej będzie o próbę uzgodnienia definicji.

Po pierwsze nie mówimy o ludziach, o jednostkach ani ich sumie. Wynika to z faktu, że kompetencja zespołu jest z reguły większa niż suma kompetencji poszczególnych jego członków, co samo w sobie stanowi wartość. Oznacza to, że dla wartości firmy ważniejsze niż jednostki są sprawnie działające zespoły.

Po drugie kompetencja tworzenia i rozwoju zespołu oznacza wprost skalowalność. Skalowalność nie jest mierzona w tym przypadku jako mnożnik EBIDTA, ale jako zdolność do rozwoju

przedsiębiorstwa z zachowaniem jego kultury organizacyjnej, tożsamości i wartości.

Po trzecie zasoby (zespół) rosną jako całość, ale także poprzez sumę mniejszych zespołów, mikrośrodków współpracujących w ramach większych organizacji, często dzięki podejmowanym wspólnie wyzwaniom, bez ograniczeń geograficznych, bez względu na formę zatrudnienia. Tak rozwijane, mimo szybkiego wzrostu organizacji, utrzymują wysoką jakość i sprawność, są co do zasady zdolne do zastępowania jednostek, rozwijają kompetencje zespołowe i indywidualne. W ten sposób firmy unikają (o dziwo) pułapki korporacyjności.

To tylko przykłady swego rodzaju współczynników wpływających na wartość. Fakt, że jest ich więcej, są różne i zmienne, zachęca do dyskusji.

Oczywiście są jeszcze elementy produktu czy usługi, designu, marketingu, sprzedaży itd., które muszą być rozwijane równoległe z zasobami. Tego nikt nie kwestionuje. Jednak także dla tych funkcji kluczem są zasoby. Co więcej, kolejny raz to one mogą zwiększyć wartość pozostałych elementów. Fenomen polega na tym, że im większe wyzwanie stoi przed zespołem, tym większe są szanse na dobre wyniki, w tym na powtarzalność, synergii i skalę. To nasze zasoby decydują o tym, czy w warunkach stałego eksperymentowania, realizacji celów, których nikt wcześniej nie osiągnął, podejmowania ryzyka firmy osiągają sukces. Nie tylko pod względem komercyjnym, ale także w kontekście wzmacniania i zwiększania wartości zasobów, przygotowywania ich na kolejne wyzwania.

Liderzy i organizacje powinni być zobowiązani do zadeklarowania, czy i w jaki sposób angażują się w rozwój zasobów, jakie ma to znaczenie dla realizacji ich strategii. W ten sposób zanim nauczymy się mierzyć i wyceniać, zacniemy tworzyć i udoskonalać model prezentowania wartości szeroko rozumianych aktywów niematerialnych.

Zostawić po sobie ślad

Paula Rettinger-Wietoszek, Prezes Fundacji Zostaw Swój Ślad

Chyba każdy chce zrobić w życiu coś ważnego. Zostawić po sobie ślad: sukces, karierę, sławę w sztuce, biznesie, medycynie, trasę koncertową, wystawę, projekt rakiety kosmicznej, lekarstwo na raka lub choćby wiersz. Ilu z nas ma szansę na przełom w dziejach ludzkości, 1 proc., może 5?

Natalka miała 6 lat i ostatnią szansę na operację ratującą jej nogi i uszkodzone genetycznie stawy biodrowe. Polscy lekarze nie umieli pomóc. Jedynym wyjściem była pilna operacja w niemieckiej klinice za 142 tys. zł. Potrzebną kwotę zebraliśmy w kilka miesięcy, przez internet. Złożyło się na nią 4379 osób: znajomych, nieznajomych, przyjaciół, firm. Jedni wpłacali po kilka złotych, inni po kilka tysięcy. Wszyscy tak samo ważni, by osiągnąć cel.

Operacja się udała. Natalka uniknęła permanentnego bólu i wózka inwalidzkiego. Przed nią długa rehabilitacja, ale i szansa na normalne dzieciństwo, dojrzewanie, życie. Widziałam łzy w oczach tych, którzy wsparli Natalkę. Wzruszenie, satysfakcję, radość: „Przełałam kilka złotych, a to zmieniło świat.”, „Niesamowite, ile radości jest w tym dziecku! Dobrze, że mogłam pomóc.”, „I się wzięłam i poryczyłam. Cieszę się!”. Dziś Natalka sama chodzi, jeździ na rowerze. Po raz pierwszy mogła pohańcać się na normalnej huśtawce z kolegami z przedszkola. Ot, tak – po prostu.

Jak wycenić ten sukces? Jaka jest jego wartość dla urzędów, ZUS czy NFZ, które nie będą musiały wspierać Natalki przez lata w głębokiej niepełnosprawności? Dla firm tworzą-

cych kulturę organizacji pomagania, integrujących i edukujących wolontariuszy? Co on oznacza dla rodziców i siostry Natalki? Ich codzienność zależy od jej stanu. Jak zmierzyć poczucie wspólnoty i wartości ludzi pomagających i ich kolejne działania? A co z osobistą radością każdego, kto podarował choćby złotówkę?

Niektóre z tych rzeczy można wycenić konkretnie, zamienić na cyfry, które posłużą zarządzaniu procesami pomocowymi. Ich rozwojowi, budowaniu wspólnoty ludzi zaangażowanych w sprawy społeczne, mających silne poczucie odpowiedzialności. Wielu z tych, którzy uczestniczyli w sukcesie Natalki, po prostu pomaga dalej. Zostawiają swój ślad w życiu innych ludzi i w swoim. To wartość mierzona poczuciem szczęścia, wewnętrznego dobrobytu i satysfakcji. Nie musimy zamykać ich w cyfrach.

Z perspektywy inwestora

Joanna Simonowicz, Innova Capital

Z perspektywy inwestora w naszej codziennej pracy odnajdujemy co najmniej cztery aspekty, w których staramy się zrozumieć i ocenić niematerialne aktywa, jakie charakteryzują daną firmę. Pierwszy dotyczy oceny potencjału spółki zakwalifikowanej do naszych inwestycji. Tutaj weryfikujemy m.in. potencjał menadżerski i organizacyjny, atuty leżące u podstaw przewag konkurencyjnych (często skupione wokół innowacyjności), a także zdolność organizacji do transformacji.

Drugi obszar to ocena ryzyka. Tu sprawdzamy wartości stojące za stabilnością modelu biznesowego, interakcje z poszczególnymi grupami interesariuszy (w tym ryzyka regulacyjne) oraz ewentualne słabości w obszarze ESG, czyli ochrony środowiska, polityki społecznej oraz ładu korporacyjnego. Istotne braki w kwestiach zrównoważonego rozwoju i ESG mogą przekreślić inwestycję, nawet jeśli historyczne wyniki finansowe są imponujące.

Trzeci obszar dotyczy planu transformacji spółek, w które inwestujemy. Na tym etapie oceniamy strategię oraz koncentrację danej firmy na budowaniu oraz maksymalizacji jej wartości. Zdecydowanie coraz częściej skupia się ona na poprawie zarządzania aktywami niematerialnymi takimi jak: innowacyjność, automatyzacja i digitalizacja, uzupełnienie luk w potencjale ludzkim czy polepszanie standardów w obszarze ESG. Dla przykładu podstawowe mierniki relacji z klientami i pracownikami, takie jak NPS czy badanie satysfakcji pracowników, są obowiązkową częścią tego planu, a poprawa w obszarze ESG poparta jest mierzalnymi celami.

Jest także czwarty obszar – rozmowy z instytucjami, które powierzają nam swoje środki na inwestycje. One także chcą upewnić się, że wiążemy się z firmami, które mają na celu zrównoważony rozwój i nie przekraczają dobrych praktyk.

Jest jasne, że zarządzanie wartościami niematerialnymi to nie teoria, ale otaczająca nas rzeczywistość. Konferencja: „Aktywa niematerialne: zidentyfikuj, zmierz, wyceń. O korzyści, które nie jest wykorzystywaniem” jest świetną okazją do wymiany doświadczeń i podjęcia próby określenia czynników prosperowania współczesnego biznesu, w oparciu o szeroko rozumiane zarządzanie tym, co niematerialne, ale kluczowe dla sukcesu.

dr Bartłomiej Biga, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

„The Economist” już w wydaniu z 26 lipca 1851 r. pisał, że „patenty skłaniają do oszustw, pobudzają do poszukiwania sztuczek, które pozwalają opodatkować społeczeństwo, prowadzą do dyskusji i sporów między wynalazcami, wywołują niekończące się procesy

i przyznają nagrody niewłaściwym osobom”. Ruch intelektualny Open Eyes Economy nie dąży jednak do odgórnego zmiany systemu patentowego. Za skuteczniejszą drogę uważa zmiany oddolne, będące rezultatem suwerennie podejmowanych przez przedsiębiorstwa decyzji. Wiele wskazuje, że już wkrótce dominującym podejściem będą relatywnie otwarte strategie, wykorzystujące szeroki wachlarz prawnych i pozaprawnych narzędzi.

dr Mirosław Kachniewski, Prezes Zarządu Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych

Mierzenie niemierzalnego staje się coraz ważniejszą dziedziną prawa i ekonomii. Dzieje się tak dlatego, że coraz większą rolę w kreowaniu finalnego produktu odgrywają tajemnicze wartości niematerialne i prawne, które nie mają fizycznej postaci. Od kilku dekad coraz bardziej intensywnie staramy się te wartości zmierzyć „szkiełkiem i okiem”, ale być może zastosowanie starych metod badawczych do nowych zjawisk jest ślepą uliczką? Czyżby w nowych realiach jedynymi sensownymi kryteriami były „czucie i wiara”? Sam jestem ciekaw, jaki będzie rezultat naszej potyczki.

Agata Kowalska, radca prawny, partner w Chabasiewicz, Kowalska i Partnerzy

W sierpniu 2019 r. największe amerykańskie korporacje dobrowolnie zadeklarowały, że będą:

- inwestować w swoich pracowników, dbać o ich rozwój, wspierać poszanowanie godności (m.in. Walmart i Amazon);
- wspierać wspólnoty lokalne, w których działają (nie będzie więc „optymalizacji” i ko-rzystania z tzw. rajów podatkowych), i chronić środowisko (m.in. ConocoPhillips, Chevron, Exxon Mobil);
- tworzyć towary i usługi wartościowe dla konsumentów (m.in. Goldman Sachs, JPMorgan);
- tworzyć długoterminową wartość dla akcjonariuszy etc.

Można powiedzieć, że to tylko słowa. Jednak czy coś takiego komukolwiek przysłoby do głowy jeszcze kilka lat temu? Zmienia się narracja kapitalizmu. Może za chwilę zacnie zmieniać się kapitalizm? O tym od dłuższego czasu mówimy właśnie na konferencjach OEE.

Magdalena Ostasz, Członek Zarządu Krakowskiego Centrum Innowacyjnych Technologii INNOAGH

Uczelniane spółki celowe, których jestem reprezentantem, najlepiej wiedzą, jak istotne są dobra niematerialne. W strukturze uczelni to one zajmują się komercjalizacją pośrednią, czyli tworzeniem kolejnych spółek z udziałem naukowców chcących wdrażać swoje produkty na rynek. Każdorazowo uświadamiamy ich, że ich największą wartością są aktywa niematerialne, jak również to, że dobra te muszą w odpowiedni sposób pozyskać od swojej uczelni. Pierwsze pytanie inwestora brzmi: „Jak wygląda kwestia IP w państwa spółce?”. Bez tych uregulowań nie działamy dalej i w obecnych czasach na szczęście coraz więcej naukowców i przedstawicieli świata biznesu ma tego świadomość.

Piotr Serbiński, General Manager Tartufo Amaro

„Wino to życie” powiedział Petroniusz, rzymski poeta i filozof. W Tartufo Amaro mówimy: „Wino to nasze życie”.

Biznes budujemy na relacjach. Odbiliśmy wiele podróży do Włoch, Izraela i na Węgry, skąd pochodzą nasze wina. Poznaliśmy każdego producenta, z każdym wypiliśmy wino w jego winnicy. W oparciu o wzajemny szacunek i zaufanie, chłonimy i dzielimy się

wiedzę. Dzięki temu dostarczamy klientom – hotelom i restauracjom – wysokiej klasy produkt i, budując kulturę picia wina, „zarażamy” ich pasją do tego szlachetnego trunku. Do materialnej wartości dodajemy niematerialną.

Jacek Siwiński, Prezes VELUX Polska

W biznesie coraz więcej mówi się o etyce, zaufaniu, odpowiedzialności i innych cechach, które jeszcze nie tak dawno mogły opisywać raczej człowieka, a nie firmę. Nie ma wątpliwości, że tego typu wartości są ważne i dużo się o tym dyskutuje. Kluczowym jest jednak, aby nie pozostawały one w sferze idei, ale stały się aktywami przedsiębiorstwa i miały realny na nie wpływ, stanowiąc o jego przewadze konkurencyjnej. Na tym właśnie polega rola całego kierownictwa firmy. Tak zwane aktywa miękkie jak każde wymagają „serwisowania”, „konserwacji”, czasem „naprawy”, ale przede wszystkim szkolenia i edukacji pracowników, którzy mają ich „używać”.

Paweł Tyszer, Dyrektor Centrum Edukacji PIBR w latach 2016–2019

Wszyscy funkcjonujemy w erze cyfrowej. Otaczający nas świat zmienia się w błyskawicznym tempie i zmiany te dotyczą wielu sfer działalności, w tym związanych z rynkiem pracy. Systematyczne uczenie się, zdolności do adaptacji, a także akceptacji innowacji stają się coraz ważniejsze niż wyuczone do tej pory umiejętności. Wspierające nas nowoczesne narzędzia, automatyzacja czy robotyzacja pozytywnie wpływają na rozwój naszego otoczenia biznesowego, powodują że działamy sprawniej, szybciej i efektywniej. Musimy jednak cały czas pamiętać, że niezależnie od stopnia ich wykorzystania to jednak ludzie i ich kapitał intelektualny, a także wartości, którymi kierujemy się w biznesie, będą najważniejszą, wpływającą na przewagę rynkową, podstawą naszej działalności.

Prelegenci

dr Bartłomiej Biga

Stopień doktora nauk ekonomicznych uzyskał na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie po obronie w maju 2014 r. rozprawy pt. „Ekonomiczna i społeczna analiza prawa ochrony wynalazków”. Ukończył także dwa jednolite magisterskie kierunki studiów – prawo oraz administrację – na Uniwersytecie Jagiellońskim, a ponadto aplikację adwokacką w Krakowskiej Izbie Adwokackiej, gdzie po zdanym egzaminie został wpisany na listę adwokatów. Od października 2014 r. zatrudniony jako adiunkt w Katedrze Gospodarki i Administracji Publicznej (obecnie Katedrze Administracji Publicznej). Udziela się także jako ekspert w think tanku Centrum Analiz Klubu Jagiellońskiego. Specjalizacja naukowa: ekonomiczna analiza prawa, prawo własności intelektualnej (w szczególności ochrona wynalazków i prawo autorskie), zarządzanie zasobami niematerialnymi przedsiębiorstw, efektywność polityk publicznych, działania na rzecz poprawy jakości legislacji, ekonomia kultury.

dr Teresa Cebrowska

Doktor nauk ekonomicznych, biegły rewident, Wiceprezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, członek Komitetu Standardów Rachunkowości (od kilku kadencji) oraz wiceprzewodnicząca Komisji Egzaminacyjnej dla kandydatów na biegłych rewidentów powołanej przez Ministra Finansów. Specjalizuje się w problematyce rachunkowości finansowej, sprawozdawczości i analizie finansowej oraz auditingu. Łączy teorię z praktyką. Wykładowca na studiach podyplomowych z rachunkowości, sprawozdawczości finansowej i audytu na Wydziale Zarządzania i Informatyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu i Wydziale Prawa na Uniwersytecie Wrocławskim. Autorka i współautorka wielu publikacji naukowych i komentarzy, w tym do ustawy o rachunkowości, wykładowca na szkoleniach obligatoryjnych dla biegłych rewidentów organizowanych przez SKwP i PIBR. Ma doświadczenie praktyczne jako członek rad nadzorczych spółek kapitałowych i kluczowy biegły rewident badający jednostkowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe spółek.

Jarosław Chudziak

Manager, ekspert, praktyk w zakresie wytwarzania i wykorzystania nowoczesnych technologii w przedsiębiorstwach. Partner w grupie doradczej Ockham Executive Collaboration Consulting. Doświadczony szef IT w dużych organizacjach, specjalista w obszarze strategii, zarządzania i optymalizacji procesów. Uczestnik licznych audytów i projektów restrukturyzacyjnych. Wieloletni dyrektor pionu IT w spółkach Cyfrowy Polsat i Polkomtel, a wcześniej członek zarządu i dyrektor w spółkach technologicznych. Nauczyciel akademicki. Absolwent Politechniki Warszawskiej na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej oraz Szkoły Głównej Handlowej.

dr Agnieszka Goryjewska-Warykiewicz, przedsiębiorca z Małopolski

Absolwentka Wydziału Architektury Wnętrz ASP w Krakowie. Wielokrotna stypendystka, prezentowała swoje prace na wielu wystawach polskich i międzynarodowych, m.in.: Kramy 2011, CODE09 International Design Exhibition Copenhagen 2009 i Biennale Internationale Design Saint-Étienne 2008. Zdobywczyni Grand Prix konkursu Hansgrohe Ewolucja w łazience. Od 2015 r. doktor sztuki w dziedzinie architektury wnętrz. Wykładowca na wydziale Architektury Wnętrz ASP w Krakowie oraz na Wydziale Architektury i Sztuk Pięknych Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Współzałożycielka i architekt wnętrz autorskiej pracowni projektowej Goryjewska. Górnisiewicz. Twórczyni A+M studio oraz marki Onion lamps.

Anna Grosiak

Partner zarządzający Innovation Squad. Od ponad 10 lat związana z rynkiem farmaceutycznym, medycznym, energetycznym oraz przemysłowym. Swoją karierę zawodową rozpoczynała w koncernie Bayer. Od 2012 r. Dyrektor ds. Rozwoju Biznesu w Siemens oraz Pełnomocnik Zarządu ds. Zrównoważonego Rozwoju i Różnorodności. W trakcie swojej kariery zawodowej była głównie zaangażowana w szereg projektów dotyczących fuzji i przejęć, change managementu oraz restrukturyzacji w kraju i za granicą (Zjednoczone Emiraty Arabskie, Finlandia, Rosja, Czechy). Wierzy we współpracę i różnorodne zespoły, promuje te idee wśród pracowników i partnerów zewnętrznych. Owocem tego jest m.in. Raport o kobietach w branży technologicznej, który został opracowany wraz z Fundacją Edukacyjną Perspektywy. Aktywnie poszukuje inspiracji i nowych wyzwań, uczestnicząc m.in. w wizytach studyjnych w Dolinie Krzemowej (2018) oraz Barcelonie (2019). Współtwórczyni idei Innovation Hub for Humanities oraz Innovation Squad. Pasjonatka podróży, sportów: tenisa i żeglarstwa.

prof. dr hab. Jerzy Hausner

Profesor doktor habilitowany nauk ekonomicznych, profesor zwyczajny, pracownik Katedry Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie (Wydział Gospodarki i Administracji Publicznej UEK), społeczny Pełnomocnik Rektora ds. Kultury i Sportu. Członek Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Członek Rady Polityki Pieniężnej (kadencja: 2010–2016). Członek Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN. Od 2015 r. członek Polskiego Komitetu ds. UNESCO. Przewodniczący Rady Programowej Open Eyes Economy Summit. Od 2018 r. członek High Level Industrial Roundtable „Industry 2030”. Laureat Nagrody Kisiela.

dr André Helin

Prezes Zarządu BDO, Partner Zarządzający. Ma tytuł doktora nauk ekonomicznych z dziedziny zarządzania. Ukończył Copenhagen Business School, uzyskując tytuł MSc (Econ.). Jest duńskim biegłym rewidentem posiadającym uprawnienia do badania sprawozdań finansowych i doradztwa gospodarczego. Posiada także uprawnienia polskiego biegłego

rewidenta. Założył firmę audytorsko-konsultingową BDO.

W Polsce ma ponad 20-letnią praktykę. Współtwórca polskiego rynku kapitałowego. Brał udział w pracach związanych z wyceną przedsiębiorstw, prywatyzacją i wprowadzaniem do publicznego obrotu m.in. takich podmiotów jak: Śląska Fabryka Kabli, Budimex, Echo Investment, Dom Development, Mostostal Warszawa, J.W. Construction, Polimex–Mostostal. W swojej pracy zawodowej zajmował się również doradztwem z zakresu fuzji spółek giełdowych.

Jest wieloletnim członkiem Komisji ds. standardów rewizji finansowej przy Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów. Opiniował w sprawach legislacyjnych z zakresu audytu i rachunkowości. Był doradcą Prezesa NBP oraz Rady Polityki Pieniężnej.

Jest autorem i współautorem kilkunastu podręczników z dziedziny rachunkowości i finansów, w tym takich tytułów jak: „Techniki i metody badania sprawozdań finansowych”, „Fuzje i przejęcia przedsiębiorstw”, „Metody i techniki konsolidacji sprawozdań finansowych”, „Sprawozdanie finansowe według Międzynarodowych Standardów Rachunkowości” oraz „Sprawozdawczość finansowa spółek kapitałowych”. Jego „Komentarz do ustawy o rachunkowości” od lat jest bestsellerem (obecnie dostępne jest siódme wydanie książki).

Publikuje również liczne artykuły o tematyce grup kapitałowych, fuzji, leasingu, instrumentów finansowych i międzynarodowych standardów rachunkowości, a także ustawy o biegłych rewidentach, która w 2017 r. została gruntownie znowelizowana. Jest cenionym komentatorem bieżących spraw z zakresu legislacji, rynku kapitałowego, sytuacji gospodarczej czy możliwości prowadzenia biznesu w Polsce i za granicą.

dr Mirosław Kachniewski

Prezes Zarządu Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych. Przed dołączeniem do SEG pracował w Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, gdzie koordynował współpracę międzynarodową, prace analityczne oraz politykę informacyjną i edukacyjną. Wcześniej był Doradcą Ministra Przekształceń Własnościowych odpowiedzialnym za negocjacje członkostwa Polski w OECD w obszarze bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Był pracownikiem Katedry Finansów Międzynarodowych SGH, absolwent Wydziału Handlu Zagranicznego tej uczelni. Jest autorem wielu publikacji o tematyce ekonomicznej dotyczących głównie takich obszarów jak: funkcjonowanie rynków kapitałowych, liberalizacja przepływów kapitałowych, liberalizacja form świadczenia usług finansowych, integracja rynku finansowego UE. Zasiada we władzach Europejskiego Stowarzyszenia Spółek Giełdowych (European Issuers). Pełnił wiele istotnych funkcji w Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO).

Monika Kawecka, przedsiębiorca z Małopolski

Absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego (kulturoznawstwo międzynarodowe) oraz Uniwersytetu Wrocławskiego (historia sztuki). Stypendystka Uniwersytetu w Porto w Portugalii, uczestniczka kursu Leadership & Management w Sydney. Z branżą MICE jest związana od 2009 r. Na początku

swojej kariery zdobywała doświadczenie m.in. w firmie Nautica Incentive – pionier turystyki biznesowej i wyjazdów typu incentive. Obecnie pełni funkcję Prezesa Zarządu firmy Bossa Nova Events – prężnie rozwijającej się agencji eventowej z Krakowa. Regularnie bierze udział w targach eventowych na całym świecie. Była odpowiedzialna za koncepcję i realizację kilkuset wydarzeń zarówno w Polsce, jak i za granicą. W polu jej zainteresowań są proekologiczne zmiany w produkcji eventów oraz optymalizacja ich wpływu na środowisko na każdym etapie realizacji.

Tomasz Konieczny

Partner w dziale rynków kapitałowych i raportowania finansowego PwC Polska. Kieruje nim oraz działem technicznym, jak i Akademią PwC. Posiada szerokie doświadczenie w badaniu sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z polskimi zasadami rachunkowości, MSSF, US GAAP oraz UK GAAP. Zdobył je w transakcjach na rynkach kapitałowych w Wielkiej Brytanii, Polsce i innych krajach Europy Środkowo-Wschodniej. W latach 2000–2003 pracował w londyńskiej Grupie ds. Rynków Kapitałowych jako specjalista zajmujący się doradztwem dla spółek prowadzących międzynarodowe oferty długu lub akcji. Jest członkiem Komitetu Standardów Rachunkowości przy Ministrze Finansów. Prowadzi szkolenia zarówno dla klientów, jak i pracowników PwC oraz biegłych rewidentów w dziedzinie MSSF. Należy do kapituły konkursu The Best Annual Report. Jest autorem licznych artykułów i publikacji poświęconych problematyce MSSF oraz raportowaniu finansowemu spółek publicznych. Posiada uprawnienia polskiego biegłego rewidenta (PIBR) i jest członkiem brytyjskiego stowarzyszenia biegłych rewidentów ACCA. Kierował projektami optymalizacji sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności zarządu oraz doradzał w zakresie możliwości optymalizacji: KGHM, PGNiG, Lotos, CCC, PKN Orlen, Tauron, Synthos.

Agata Kowalska

Radca prawny, partner zarządzający w Chabasiewicz Kowalska i Partnerzy. Specjalizuje się w transakcjach fuzji i przejęć, obsłudze prawnej inwestycji VC / PE oraz w prawie spółek. Ma wieloletnie doświadczenie w doradztwie związanym z ochroną praw własności intelektualnej, e-commerce oraz danych osobowych. Jest ekspertem legislacyjnym oraz mediatorem w Izbie Gospodarki Elektronicznej. Współpracuje z funduszami VC / PE oraz spółkami, głównie z branży nowych technologii. Prowadzi liczne szkolenia i warsztaty dla przedsiębiorców, w szczególności z zakresu ochrony własności intelektualnej oraz umów inwestycyjnych. Publikuje artykuły eksperckie. Zasiada w radach nadzorczych spółek z branży nowych technologii. Sprawowała funkcje Wiceprezesa Zarządu, a następnie Przewodniczącej Rady Nadzorczej Lechii Gdańsk. Obecnie pełni funkcję arbitra stałego przy Izbie ds. rozwiązywania sporów sportowych PZPN. Jest współzałożycielką i wiceprezesem Stowarzyszenia Piękne Anioły, które pomaga najuboższym dzieciom w Polsce.

Ewa Matyszewska

Brand Manager w BDO. Jest związana z tą międzynarodową firmą consultingową od 2014 r. Zajmuje się przede wszystkim promocją marki, PR, komunikacją z mediami i klientami firmy. Doświadczenie w zakresie marketingu i PR zdobywa od 2011 r., z początku w Ernst & Young (obecnie EY). Pracowała także jako szef i redaktor naczelny grupy czasopism o tematyce finansowej i podatkowej w wydawnictwie Wiedza i Praktyka. Wcześniej przez prawie 13 lat była dziennikarzem, redaktorem, a później zastępcą kierownika działu podatkowego w Gazecie Prawnej (dzisiejszym Dzienniku Gazecie Prawnej). Ukończyła studia na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Społecznych na Uniwersytecie Warszawskim oraz podyplomowo prawo Unii Europejskiej na tym samym Uniwersytecie.

Rafał Olesiński

Adwokat, partner zarządzający w Olesiński & Wspólnicy. Od 2005 r. buduje liczącą obecnie ponad sto osób nowoczesną prawnopodatkową firmę doradczą z siedzibami w czterech polskich miastach i zarządza nią. Jest jednym z liderów tworzących nową europejską sieć firm doradczych. Jako doradca strategiczny bierze udział w negocjacjach, w tym na poziomie międzynarodowym, i reprezentuje przedsiębiorców w rozmowach z Rządem RP. Współtworzy i wdraża koncepcje rozwoju, restrukturyzacji, bierze udział w transakcjach M&A, obsłudze inwestycji międzynarodowych m.in. największych koncernów motoryzacyjnych. Pełni funkcję eksperta rad nadzorczych zarządów spółek, w tym spółek publicznych, funduszy i inwestorów instytucjonalnych. Jest członkiem rad nadzorczych oraz komitetów audytu: Ten Square Games oraz polskiego i niemieckiego oddziału Izoblok. Swoim doświadczeniem dzieli się jako mentor w programach akceleryacyjnych dedykowanych start-upom oraz jako prelegent podczas konferencji i szkoleń. Doświadczenie zawodowe zdobywał, pełniąc funkcje managerskie w międzynarodowych renomowanych firmach doradczych. Poza pracą w Olesiński & Wspólnicy działa także w spółkach: Saurus Grow oraz Gałka Olesiński Business Support.

Magdalena Ostasz

Członek Zarządu Krakowskiego Centrum Innowacyjnych Technologii INNOAGH oraz radca prawny. W swojej działalności zajmuje się m.in. pomocą w tworzeniu tzw. start-upów uczelnianych. Jedną z najistotniejszych kwestii związanych z zakładaniem tego rodzaju spółek jest zapewnienie odpowiedniej ochrony własności intelektualnej. Pomaga w opracowywaniu odpowiednich związanych z nią modeli, jak również w rozwiązywaniu problemów wynikających z bieżącej działalności gospodarczej w obszarze prawa spółek handlowych i prawa cywilnego.

Olga Petelczyc

Doświadczony audytor ładu korporacyjnego, kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem ze szczególnym uwzględnieniem etyki i procedur antykorupcyjnych. Posiada doświadczenie we współpracy ze służbami

nadzoru i kontroli, m.in. CBA, OLAF, ETO, KE, NIK, MIR. Uczestniczyła w międzynarodowych projektach, których celem było wdrażanie audytu w administracji publicznej. Wykładowca uniwersytecki i prelegent na wielu szkoleniach i konferencjach. Występowała jako ekspert na konferencji Auditors Alliance Launch Meeting zorganizowanej przez OECD w ramach Światowego Forum Antykorupcyjnego w marcu 2018 r. w Paryżu. Prowadziła zajęcia w ramach studium antykorupcyjnego organizowanego przez KPRM oraz szkolenia z przeciwdziałania korupcji dla pracowników administracji. Ekspert Banku Światowego w zakresie audytu projektów europejskich. Autorka wielu publikacji z zakresu audytu i zarządzania ryzykiem. W latach 2015–2017 Wiceprezes Instytutu Audytorów Wewnętrznych IIA Polska. Pełnomocnik Zarządu IIA Polska ds. CSR. Członek grupy ds. raportowania niefinansowego. Posiada 6-letnie doświadczenie w zarządzaniu zespołem (Dyrektor Biura Audytu) i nadzorze nad prowadzeniem zadań audytowych. Dostarcza informacji odpowiadających na oczekiwania klientów w zakresie efektywności i zgodności funkcjonowania systemu zarządzania i kontroli.

Joanna Simonowicz

Dyrektor Zarządzający w funduszu private equity Innova Capital. Ma prawie 20-letnie doświadczenie zawodowe, początkowo zdobywała je w doradztwie przy prowadzeniu transakcji kapitałowych, a w ostatnich latach w branży private equity. W 2011 r. dołączyła do Innova Capital, gdzie zajmuje się głównie nowymi inwestycjami w Polsce oraz w Rumunii w obszarze dóbr konsumpcyjnych, dystrybucji detalicznej i usług dla biznesu, w tym logistyki, oraz budowaniem wartości spółek portfelowych funduszu. W latach 2012–2015 zasiadała w Radzie Nadzorczej spółek Donako i Neomedic, a od 2016 r. jest członkiem Rady Nadzorczej PEKAES. Członek Rady Ekspertów Forum Rad Nadzorczych. W okresie od 1997 r. do 2011 r. pracowała w PwC, pełniąc przez ostatnie lata funkcję partnera, odpowiadała za usługi dla klientów private equity w Polsce i w Europie Środkowo-Wschodniej oraz za doradztwo dla polskich przedsiębiorców, głównie w obszarze obsługi transakcji kapitałowych.

Jacek Siwiński

Prezes VELUX Polska, odpowiedzialny za planowanie i wdrażanie strategii rozwoju spółki, wyznacza kierunki komunikacji i założenia polityki społecznej odpowiedzialności biznesu. Absolwent Politechniki Warszawskiej, podyplomowych studiów menadżerskich w Szkole Głównej Handlowej, a także programu Executive MBA w Szkole Biznesu Politechniki Warszawskiej. Od początku swojej kariery związany z branżą budowlaną.

Ewa Sowińska

Biegły rewident z ponad 20 letnim stażem pracy w firmach audytorskich. Partner ESO Audit od 2009 roku, a wcześniej członek zarządu PricewaterhouseCoopers. Pełni liczne funkcje Zastępcy Prezesa Krajowej Rady Biegłych Rewidentów i należy do wielu rad programowych (w tym OES) i kapituł konkursów, także w roli przewodniczącej. W 2014 roku skończyła studia po-

dyplomowe w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej i od tego czasu zajmuje się coachingiem biznesu oraz life coachingiem. Inicjatorka wielu spotkań integrujących pomorskie środowisko biznesowe, na których omawiane są humanizowanie biznesu, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw czy wspieranie rozwoju młodych talentów.

Konrad Szczypczyk, przedsiębiorca z Małopolski

Psycholog biznesu, manager i trener. Absolwent psychologii oraz studiów podyplomowych z zakresu prawa gospodarczego na Uniwersytecie Jagiellońskim. Współzałożyciel i konsultant biznesowy w firmie doradczej Habitat for business. Pracuje ze spółkami wprowadzającymi zmiany, specjalizuje się w aktywach niematerialnych i kapitale ludzkim. Szkoli managerów oraz zespoły sprzedażowe. Doświadczenie zdobywał jako dyrektor zarządzający galerii handlowej i manager ds. marketingu i komercjalizacji.

dr Alek Tarkowski

Socjolog, współzałożyciel i Prezes Fundacji Centrum Cyfrowe. Na co dzień zajmuje się strategiami i politykami publicznymi, dzięki którym technologie cyfrowe mogą promować otwartość, współpracę i zaangażowanie. Absolwent Leadership Academy for Poland (rocznik 2017), w 2016 r. otrzymał tytuł New Europe 100 Challenger. W przeszłości członek Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów oraz Fellow w McLuhan Program na University of Toronto. Członek Komitetu Sterującego Internet Governance Forum Polska oraz Rady Programowej School of Ideas SWPS.

Paweł Tyszer

Absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Posiada 10-letnie doświadczenie w branży IT, jest certyfikowanym kierownikiem projektów. Koordynował wiele projektów informatycznych i edukacyjnych realizowanych we współpracy z Bankiem Światowym. Świadczy usługi doradcze dla Polskiej Izby Biegłych Rewidentów w obszarze zarządzania projektami. Współtwórca aplikacji Kompas 2.0 wspierającej badanie sprawozdań finansowych zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Badania. Wydawca kilkunastu materiałów szkoleniowych z zakresu obligatoryjnego doskonalenia zawodowego. Członek Grupy ds. wdrażania Międzynarodowego Standardu Edukacji 8 działającej przy Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów. Dyrektor Centrum Edukacji PIBR w latach 2016–2019.

dr Tomasz Karol Wiśniewski

Doktor nauk ekonomicznych. Dyrektor Działu Rozwoju Produktów Informatycznych i Indeksów na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie. Współtwórca i koordynator pierwszego indeksu spółek odpowiedzialnych społecznie w Europie Centralnej – RESPECT Index. Uczestniczy w edukacji i promocji biznesu odpowiedzialnego społecznie wśród spółek giełdowych m.in. jako wykładowca Akademii CSR w latach 2012–2013 organizowanej pod patronatem Ministerstwa Skarbu Państwa. Ponadto autor i współ-

autor raportów, artykułów i opracowań naukowych nt. znaczenia biznesu odpowiedzialnego społecznie na rynku kapitałowym, w tym jedyne takiego badania w Polsce „Decyzje inwestycyjne a społeczna odpowiedzialność firm”.

Jakub Wojnarowski

Dyrektor Zarządzający ACCA Polska i Kraje Bałtyckie, odpowiedzialny za rozwój i budowę rozpoznawalności kwalifikacji firmy. Członek Rady Nadzorczej i Komitetu Audytu Metlife Polska, wcześniej Zastępca Dyrektora Generalnego Konfederacji Lewiatan (2012–2017), nadzorujący obszar ekspertyzy i współpracy międzynarodowej. Członek Rady Dyrektorów i Biura Wykonawczego BusinessEurope w latach 2012–2017. Od 2006 do 2012 r. Dyrektor ds. działalności programowej w Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Członek Zespołu Doradców Strategicznych Premiera (2008–2011), Zarządu Forum Darczyńców w Polsce (2006–2009) oraz European Forum on Philantropy & Research Funding Steering Group (2007–2008), stypendysta International Visitor Leadership Program Departamentu Stanu USA (2017), socjolog i politolog, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego (2001) i Uniwersytetu Środkowoeuropejskiego w Budapeszcie (2002). Wykładowca na Uniwersytecie Warszawskim (2002–2007), negocjator i facylitator, autor i współautor książek, raportów i publikacji (m.in. Polska 2030 – Wyzwania rozwojowe) poświęconych komunikacji i zarządzaniu konfliktami, edukacji, ruchom społecznym, kapitałowi społecznemu. Zajmuje się zagadnieniami dotyczącymi sektora finansowego i innowacji, polityki publicznej, edukacji i współpracy międzynarodowej.

dr hab. Olaf Żylicz, prof. Uniwersytetu SWPS

Kierownik Katedry Zarządzania na Wydziale Nauk Humanistycznych i Społecznych. Psycholog biznesu, trener, coach. Prowadzi badania m.in. nad przywództwem, etyką w biznesie, edukacją menadżerów czy efektywnością szkoleń i coachingu. Stworzył kilkanaście kwestionariuszy, w tym do badania kompetencji menadżerskich, motywacji pracy i poziomu stresu zawodowego. Autor ponad 40 prac naukowych oraz wielu publikacji specjalistycznych. Ukończył psychologię w Akademii Teologii Katolickiej (dziś UKSW) i studia doktoranckie w KUL. Uzyskał habilitację na Uniwersytecie SWPS w Warszawie. Studiował również w Technische Hochschule w Darmstadt (Niemcy) oraz w IESE Business School w Barcelonie (Hiszpania). Akredytowany trener, mentor i egzaminator Noble Manhattan Coaching na wszystkich kursach NMC. W latach 2010–2013 pełnił funkcję Wiceprzewodniczącego Polskiej Fundacji Badań nad Zarządzaniem. W latach 2012–2017 był najpierw Zastępcą Dyrektora ds. akademickich, a potem Dyrektorem Szkoły Biznesu na Politechnice Warszawskiej. Uczył m.in. w Uniwersytecie Środkowoeuropejskim (Budapeszt), International Institute of Business (Kijów), Uniwersytecie Connecticut (Storrs) oraz Goa Institute of Management (Goa). Od ponad 25 lat pracuje jako psycholog, a przez ostatnie 15 jako coach w biznesie. Współpracował jako konsultant z People Partnering i SMG/KRC Human Resources. Przez wiele lat realizował projekty (szkolenia, badania,

coaching) z międzynarodową firmą doradczą Hay Group. Obecnie zajmuje się głównie coachingiem dla wyższej kadry menadżerskiej, który prowadzi zarówno po polsku, angielsku, jak i niemiecku. Pracował m.in. z członkami zarządu Volkswagen Bank Polska, Universal McCann, MEC, Arup oraz dyrektorami wielu firm, w tym Banku Handlowego, BASF, PZU, MAKRO, PwC, Paribas, Ghelamco, PKO BP. Na Uniwersytecie SWPS prowadzi zajęcia z zachowań organizacyjnych, etyki zawodowej i przywództwa.

**Dowiedz się więcej
o FIRMACH-IDEACH
oraz innowacjach
z Małopolski
podczas Open Eyes
Economy Summit!**

**Międzynarodowy Kongres
Ekonomii Wartości**

ICE Kraków, 19–20 XI 2019
Rejestracja: www.oees.pl

open '19
eyes
economy
summit

ORGANIZATOR

FUNDACJA
GOSPODARKI
I ADMINISTRACJI
PUBLICZNEJ

małopolska
open
eyes
economy hub

WSPÓŁORGANIZATORZY

PARTNERZY

PATRONAT

GŁÓWNY PATRON MEDIALNY

PATRONI MEDIALNY

Wydarzenie organizowane w ramach projektu „Małopolska Open Eyes Economy Hub – promocja zagraniczna małopolskich FIRM-IDEI”, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

